

بازگشت جامعه روحانیت به سیاست

اعضای جامعه روحانیت مبارز به‌عنوان مهم‌ترین حامی جناحی رئیسی با او دیدار کردند

مهرشاد ایمانی: به‌تازگی اعضای جامعه روحانیت مبارز در دیدار با سیدابراهیم رئیسی بر «همراهی» و «پشتیبانی» خود از دولت سیزدهم تأکید کرده‌اند. رئیسی هم در این دیدار گفته است که «دولت مصمم است از دیدگاه‌ها و نظرات دلسوزانه همه قشرها به‌ویژه روحانیون در پیشبرد امور کشور و رفع مشکلات و دغدغه‌های مردم استفاده کند». او همچنین گفته که «روحانیت همواره مورد اعتماد بوده و مردم همچنان برای رفع مشکلات خود به این جریان اعتماد دارند و باید از این اعتماد برای رفع دغدغه‌های مردم در بخش‌های مختلف اقتصادی و فرهنگی استفاده کنیم». محمدعلی موحدی‌کرمانی و جمعی از اعضای جامعه روحانیت مبارز هم در سخنان جداگانه‌ای روحیه رئیسی را «انقلابی و مردمی» معرفی کردند و اطمینان دادند که از دولت حمایت می‌کنند.

جدا از سخنان رئیسی و اعضای جامعه روحانیت در این دیدار، نکته حائز اهمیت این است که جلسه اخیر نخستین دیدار حزبی رئیسی در دوران بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری

محسوب می‌شود و آن هم با مهم‌ترین تشکیلات حامی‌اش است که پیش و بیش از همه طیف‌های اصولگرایی از رئیسی حمایت کرد. جامعه روحانیت مبارز پیش از انتخابات درحالی‌که به نظر می‌رسید جمعی از نیروهای اصولگرا تحت عنوان شورای ائتلاف نیروهای انقلاب اسلامی بدشان نمی‌آمد که محمداقبر قالیباف نامزد نهایی اصولگرایان باشد، محوریت شورایی موازی را در دست گرفتند به نام شورای وحدت اصولگرایان که در بدو ورود رسمی به انتخابات اعلام کرد که گزینه نهایی‌شان سیدابراهیم رئیسی است. در آن زمان رئیسی ریاست قوه قضائیه را بر عهده داشت و حضورش در انتخابات قطعی نبود؛ اما شورای وحدتی‌ها با محوریت جامعه روحانیت از هیچ تلاشی برای واردکردن او به انتخابات مضایقه نکردند و به صورت رسمی از او دعوت کردند تا در انتخابات نامزد شود.

در مقابل، شورای ائتلاف با حضور افرادی مانند مهدی چمران می‌کوشیدند فضا به‌گونه‌ای پیش برود که رئیسی راغب به حضور در انتخابات نشود تا بتوانند نامزد دلخواه خود یعنی محمدباقر قالیباف را روانه میدان کنند. البته آنها می‌دانستند در صورت حضور رئیسی در انتخابات کار برای قالیباف سخت می‌شود و در صورت حضور هر دو آنها هیچ بعید نیست شرایطی مانند انتخابات سال ۹۶ رقم بخورد که قالیباف به نفع رئیسی کنار کشید. البته این همه ماجرا نبود؛ زیرا شرایط قالیباف ۱۴۰۰ با قالیباف ۹۶ تفاوت داشت و او دیگر رئیس مجلس بود و بدون محکم‌بودن پایش در جبهه اصولگرایی نمی‌توانست خود را در معرض انتقادهایی که در پی عزمش از بهارستان به پاسور می‌شد، قرار دهد. به هر روی به صورت غیررسمی مشخص بود که شورای ائتلاف نظرش قالیباف است تا حدی که در اسفند سال ۹۹ محمدرضا باهنر به کنایه گفت: «مثلا شورای ائتلاف می‌گوید اگر به هر دلیلی آقای رئیسی

اطلاعیه وزارت اطلاعات درباره خبر منتسب به اتباع افغانستانی

● ایسنا: وزارت اطلاعات در اطلاعیه‌ای اعلام کرد انتشار برخی مطالب و شایعات علیه اتباع افغانستانی در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی از سوی این وزارتخانه صحت ندارد. متن اطلاعیه وزارت اطلاعات به شرح زیر است: «نظر به انتشار برخی مطالب و شایعات علیه اتباع افغانستانی در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی مبنی بر هشدار و ایجاد ترس و وحشت نسبت به اتباع مذکور در جامعه، مرکز روابط‌عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت اطلاعات اعلام می‌نماید انتشار چنین مطالبی از سوی وزارت اطلاعات صحت ندارد و تأکید می‌گردد تنها مرجع اطلاع‌رسانی اخبار این وزارتخانه، مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی است و هرگونه اخبار، اطلاعیه، هشدار و غیره از طریق سایت واجا (www.Vaja.ir) منتشر می‌گردد».

پزشکیان:

باید FATF داخلی درست شود

● **برنا**: مسعود پزشکیان، نماینده تبریز در مجلس شورای اسلامی، در گفت‌وگویی درباره «محرمانه‌بودن اموال و دارایی مسئولان» گفت: «هیچ کجای دنیا اطلاعات شخصی یک فرد را به شخص دیگر نمی‌دهند. اطلاعات من را باید حاکمیت بدانند، اما اینکه اطلاعاتم را به کسانی دیگر بدهند درست نیست؛ کجای دنیا چنین کاری را کرده‌اند؟». او ادامه داد: «اخبار شخصی یک مسئولی را که جرمی مرتکب شده، باید به دادگاه ارائه کرد، ولی اخبار دارایی‌های شخصی من را رسانه‌ها حق ندارند منتشر کنند؛ مگر آنکه خودم بخواهم... نباید شعارگونه و احساسی پیش برویم و بعد هم سر مردم کلاه بگذاریم». پزشکیان در پایان بیان کرد: «در همه جای دنیا عدد و رقم و حساب‌وکتاب باید مشخص باشد؛ اما اینکه در دسترس همگان باشد، در هیچ جای دنیا چنین چیزی مرسوم نیست. بارها گفته‌ام مسئولان FATF داخلی را پیاده کنند تا همه چیز مشخص شود. عده‌ای دارایی‌های کشور و ثروت مردم را خوردند، بردند و متوجه نشدیم؛ بهترین راه این است که FATF داخلی درست شود».

ادامه از صفحه ۲

امروز و فردای طرح شفافیت آرای نمایندگان

طبق تبصره ۱ ماده ۴: «در صورت اضطرار که رعایت امنیت کشور ایجاب کند، هرگاه وزیر ذی‌ربط یا بالاترین مقام دستگاه مربوطه یا حداقل یک‌چهارم از اعضای کمیسیون درخواست کنند برای موضوع مورد بحث جلسه غیرعلنی تشکیل شود، با تصویب کمیسیون، جلسه صرفاً برای رسیدگی به همان موضوع غیرعلنی می‌شود». همچنین در تبصره ۲ ماده آورده شده: «در صورت درخواست پنج نفر از اعضای کمیسیون و تصویب آن، آرای اعضای کمیسیون درباره طرح یا لایحه یا بخشی از اجزای آن، بدون درج اسامی منتشر می‌شود». در تبصره ۳ همین ماده نیز مقرر شده: درباره طرح‌ها و لوایحی که به موجب اصل هشتادوپنجم قانون اساسی در کمیسیون مورد رسیدگی قرار می‌گیرد، الزاما جلسات به صورت علنی تشکیل می‌شود و عدم انتشار آرای نمایندگان در این‌گونه جلسات به منزله غیرعلنی‌شدن جلسه نیست، یکی از نکات جالب این طرح، ایجاد تبصره‌ای برای غیرشفاف‌کردن سفرها و مأموریت‌های نمایندگان است که قرار بود طبق این طرح کاملاً شفاف اطلاع‌رسانی شود.

در تبصره‌ای مقرر شده: «در موارد خاص با تصویب کمیسیون برای اعضای کمیسیون و درمورد اعضای هیئت‌رئیسه مجلس با تصویب هیئت‌رئیسه، اطلاعات مربوط به مأموریت‌ها منتشر نمی‌شود». درباره آرای نمایندگان هم در تبصره ذیل ماده ۱۰ این اصلاحیه که مربوط به ماده ۱۱۹ طرح اصلی است، این‌گونه تصمیم‌گیری شده: درمورد هریک از مواد یا اجزا که به تشخیص هیئت‌رئیسه مجلس جنبه صنفی یا منطقه‌ای دارد، آرا اعلام نمی‌شود. همچنین در تبصره ذیل ماده ۱۱ این اصلاحیه آورده شده: در مواردی که حداقل ۱۵ نفر از نمایندگان رای‌گیری مخفی یا ورقه را برای غیر از موارد مندرج در این ماده درخواست کنند، پس از توضیح نماینده پیشنهاددهندگان به مدت حداکثر پنج دقیقه، رای‌گیری به عمل می‌آید و در صورت تصویب، برای آن موضوع رای‌گیری مخفی با ورقه انجام می‌شود. این تبصره شامل لوایح مربوط به عهدنامه‌ها، مقاله‌نامه‌ها، قرارداده‌ا و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی نمی‌شود.

انتخاب اصلح بوده است. اسلام می‌گوید به دنبال اصلح برای مدیریت، سیاست و حکومت باشید... باید بنای‌مان این باشد که افراد اصلح را بشناسیم». به هر روی حمایت از رئیسی از سوی پایداری‌ها هم چندان سفت و سخت نبود؛ هرچند با کناره‌گیری جلیلی از انتخابات البته به نفع رئیسی این بحث پایان یافت.

پس از انتخابات هم اصولگرایان برخلاف پیش‌بینی‌ها نشان دادند که آن‌قدرها که گفته می‌شود، یکدست عمل نمی‌کنند؛ چنان‌که بخش‌هایی از اصولگرایان از مواضع معتدل دولت در حوزه سیاست خارجی و به‌ویژه برجام دل خوشی ندارند و در مجلس هم آن همراهی مورد انتظار به چشم نمی‌خورد و به نظر می‌رسد مجلس و دولت در شرایطی به سر می‌برند که فعلاً براساس پایگاه مشترک جناحی‌شان احترام هم را حفظ می‌کنند.

این بُعد قضیه از منظر نسبت طیف‌های مختلف اصولگرایی با رئیسی بود؛ اما اگر بخواهیم از آن سو یعنی از منظر سیدابراهیم رئیسی ره ماجرا نگاه کنیم، هم می‌بینیم که از قضا او نیز تمایل چندانی ندارد که در یک قالب تشکیلاتی، حزبی و حتی جناحی فرض شود و مثلاً عموم جامعه او را یک رئیس‌جمهور اصولگرا بدانند. او از پیش تا پس از انتخابات بارها رسماً اعلام کرد که می‌خواهد رئیس‌جمهوری فراجناحی باشد و حتی گفت رئیس‌جمهور همه ایرانیان حتی آنهایی که کلاً رای نداده‌اند هم هست. با این اوصاف رئیسی گرچه بی‌تردید متعلق به جریان اصولگرایی است و خوب و بد دولت او با اصولگرایان است، همان‌طورکه در مجلس نیز چنین قاعده‌ای صادق است؛ اما نمی‌توان گفت که اصولگرایان بی‌هیچ حرف و بحثی همراه با دولت سیزدهم خواهند بود؛ زیرا برخلاف آنچه در جامعه تصور می‌شد، در میان اصولگرایان چنان اختلاف‌نظرهای عمیقی بر سر موضوعات واحد وجود دارد که شاید میان بخشی از طیف‌های اصولگرایی با اصلاح‌طلبان چنین اختلاف‌نظرهایی بر سر همان موضوع مشترک وجود نداشته باشد. در واقع شاید به نحوی بتوان گفت که اصولگرایان در برابر رئیسی دو چهره از خود نشان داده‌اند؛ چهره‌ای که در ظاهر حامیان پروپاقرص او هستند و چهره‌ای که در درون جریان خود آن قدرها هم از برخی سیاست‌های دولت رضایت ندارند. برای مثال محمدصادق کوشکی، اصولگرایی که در زمره نیروهای انقلاب است و انقلابی‌گری را لازمه جامعه امروز می‌داند، هنگام معرفی وزرا در گفت‌وگویی گفته بود: «برخی اسامی که به گوش می‌رسد واقعا نگران‌کننده است و امیدوارم آقای رئیسی در انتخاب کابینه‌اش دقت لازم را داشته باشد و بداند که برای تمام وزارتخانه‌ها باید افرادی را انتخاب کند که تخصص و تجربه کافی داشته باشند».

حالا دراین‌میان دیدار اعضای جامعه روحانیت مبارز با رئیسی می‌تواند حامل یک پیام مهم باشد؛ اینکه جامعه روحانیت به‌عنوان پیشگام حمایت از رئیسی در انتخابات هنوز هم به صورت کامل پای حمایتش از رئیسی ایستاده است.

کاندیدا نشد، گزینه مناسب برای ریاست‌جمهوری چه کسی باشد؟ حالا من نمی‌خواهم اسم ببرم؛ ولی کاندیدای مطلوب آنها کاملاً مشخص است که چه شخصی است». او در پاسخ به این پرسش که «مثلاً قالیباف» گفته بود: «حالا! به هر حال شما تصور می‌کنید وحدت حداکتری روی ایشان در جریان اصولگرایی ایجاد شود؟ در هر صورت میدان بلشویی می‌شود؛ چراکه تصور می‌شود حزب مؤتلفه مثلاً از آقای میرسلیم حمایت کند. عده‌ای از آقای محسن رضایی حمایت کنند. عده‌ای دیگر از سعید محمد

حمایت می‌کند و قس علی‌هذا». البته در آن مقطع شورای ائتلاف به طور رسمی نامزد نهایی خود را معرفی نکرده بود و نیروهای این تشکل از ضرورت اجماع بر نامزد واحد سخن می‌گفتند؛ اما گفته باهنر درست بود و اگر رئیسی نامزد نمی‌شد، اجماع بر نامزد واحد بسیار سخت می‌شد تا حدی که در همان مقطع یک فرضیه دیگر هم مطرح می‌شد؛ آنکه اگر رئیسی نامزد نشود، جامعه روحانیت به سمت حمایت از علی لاریجانی می‌رود. تا اینجای کار معلوم شد که حمایت از رئیسی گرچه در میان اصولگرایان به طور کامل پذیرفته شد؛ اما بودند گروه‌ها و تشکل‌هایی که ترجیح می‌دادند شرایط طوری فراهم شود که نامزد دلخواه خود را به میدان بفرستند. شاهد مثالش جبهه پایداری که تقریباً همه می‌دانستند میل واقعی‌اش نامزدی سعید جلیلی است و حتی به یاد داریم که در پیش از انتخابات نیروهای نزدیک به این طیف سیاسی بحث نامزد «صالح» و «اصلح» را مطرح می‌کردند و به نوعی چنین القا می‌شد که گرچه رئیسی «صالح» است؛ اما باید به سمت نامزد «اصلح» برویم. «اصلح» کلیدواژه‌ای است که از سوی مصباح‌یزدی در فضای سیاسی مطرح شد؛ به‌ویژه پیش از انتخابات مجلس یازدهم که در دیدار با اعضای شورای مرکزی جبهه پایداری گفته بود: «بسیاری از مشکلاتی که انقلاب در این سال‌ها داشته، ناشی از عدم

ریموند ویل

RAYMOND WEIL

GENEVE

SARMAN Co.

No. 1832, Dr. Shariati St., Next to Pol-E-Roomi, Tehran - Iran